

Om nu de leer te bevestigen zo overweegt:

1. Deze plaatsen in de Schrift, die de rechtvaardigmaking en de vergeving der zonden uitdrukkelijk bepalen tot degenen die geloven, gelijk als Rom. 1 vers 17 : „De rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof, gelijk geschreven is. Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.” En Rom. 3 vers 24-25 : „En worden om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade door de verlossing, die in Christus Jezus is, welke God voorgesteld heeft tot een verzoening door het geloof in Zijn bloed tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid door de vergeving der zonden, die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods.” Gal. 3 vers 22 : „Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus de gelovigen zou gegeven worden.” Hand. 13 vers 38-39 : „Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Deze u vergeving der zonden verkondigd wordt; en dat van alles waarvan gij niet kon gerechtvaardigd worden door de Wet van Mozes, door Deze een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.” - Onderzoek de Schrift maar, en dan zult ge bevinden dat Paulus deze beide vragen beantwoordt:

A. Wie worden er gerechtvaardigd? Antwoord : **Alleen die geloven...!!**

B. Wanneer worden zij gerechtvaardigd? Antwoord : **Dán, als zij geloven...!!**

2. Overweegt ook die Schriftplaatsen, die alle mensen vóór zij geloven in een staat van vloek en toorn verklaren te zijn; deze zullen ons dan een tweede grond van bewijs leveren, gelijk als Joh. 3 vers 18 : „Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld”; die ligt onder het verbond der werken en is in zichzelf veroordeeld, ofschoon God een voor nemen mocht hebben om zijn staat te veranderen. Ziet ook Ef. 2 : 1-2: „En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden, in welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar de overste van de macht der lucht, van de geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid - en vers 3: „en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de andere”. En vers 8, 9: „Uit genade zijt gij zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave: niet uit de werken, opdat niemand roeme.” Het is het geloof, dat ons een recht geeft, dat wij tevoren niet hadden. En vers 12, 13: „Gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, in die tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende en zonder God in de wereld. Maar uit in Christus Jezus zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.”

3. Overweegt ook, dat de Schrift uitdrukkelijk toont, dat het geloof vóór de rechtvaardigmaking gaat, deze stellende tot een vrucht of een gevolg van het geloof en waartoe het geloof noodzakelijk te hulp komt; gelijk alle plaatsen verklaren, die zeggen dat wij door het geloof in Christus worden gerechtvaardigd. Bijv. Rom. 5 vers 1: „Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus.” Deze plaats ziet op de tehulpkoming van het geloof in de rechtvaardigmaking, met een soort oorzakelijkheid. En Rom. 3 vers 22: „Namelijk de rechtvaardigheid Gods

door het geloof van Jezus Christus, tot allen en over allen, die geloven”. Ef. 2 vers 8 : „Uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof”. Ziet dit stuk ten volle behandeld in Gal. 2 : 16, waar de Apostel opzettelijk, als ‘t ware zich ertoe zet om deze waarheid te bevestigen. Want als hij spreekt over de weg hoe een zondaar wordt gerechtvaardigd, dan zegt hij: „Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der Wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus.” In deze plaats vinden we drie aan merkelijke dingen om dit stuk te bewijzen:

A. De Apostel vergelijkt de tehulpkoming van het geloof tot de rechtvaardigmaking in het verbond der genade, bij de tehulpkoming van de werken tot de rechtvaardigmaking, of de verkrijging van het leven in het verbond der werken. Gelijk de werken iemand in het verbond der werken rechtvaardigden, also rechtvaardigt het geloof in het verbond der genade. Nu is het zeker, dat de volbrenging der werken in het eerste verbond moest voorafgaan, voordat iemand daardoor kon worden gerechtvaardigd. Daarom deed het ontbreken van de werken Adam de rechtvaardigmaking uit de werken missen.

B. Hij merkt het geloof aan en hij spreekt daarvan als in de rechtvaardigmaking tehulpkomende, met betrekking op Christus. En in deze zaak merkt hij het nooit aan als een genade in en op zichzelf aangemerkt , maar als op een bijzondere wijze omtrent Christus werkzaam zijnde.

C. Hij zegt uitdrukkelijk: “Zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd. opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus”. Dit geeft duidelijk te kennen, dat zij niet gerechtvaardigd konden worden voordat zij geloofden. Nu kunnen we gemakkelijk zien dat de rechtvaardigmaking, die hier wordt bedoeld, die is, welke waarlijk en dadelijk is, en niet de verklaring dat iemand gerechtvaardigd is. Want anders zouden de werken, zowel als het geloof, verklaren dat iemand gerechtvaardigd is. Maar de Apostel onderscheidt hier het geloof van de werken en stelt het ene tegenover het andere. Dit dient tot verklaring van deze waarheid, dat het noodzakelijk is dat het geloof Christus aanneemt en op Hem rust, voordat wij gerechtvaardigd en vrijgesproken kunnen worden. Zo vervallen dus beide deze dwalingen van de antinomianen:

1. Dat degenen, die zijn gerechtvaardigd, van eeuwigheid zijn gerechtvaardigd en dat deze nooit onder de vloek zijn geweest.

2. Dat het geloof niet noodzakelijk is tot verkrijging van de rechtvaardigmaking, maar alleen om te weten dat men gerechtvaardigd is. Zij zeggen dus, dat het niet het geloof is dat ons doet ingaan in het verbond. Dit is echter vals, omdat het de voorwaarde is op welke God in Zijn verbond de vergeving der zonden voorstelt en belooft. Dit is blijkbaar uit Joh. 3 vers 18 : „Die in Hem gelooft wordt niet veroordeeld, maar heeft het eeuwige leven.” En Mark. 16 vers 16 : „Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.” Het geloof is datgene, dat ons in het verbond doet ingaan, want het is een ongerijmdheid en onbestaanbaar

met Gods verbond, te stellen dat een zondaar wordt gerechtvaardigd voordat hij in het verbond met God komt. Hieruit ziet men dus, dat er nog een derde dwaling van de antinomianen omtrent de natuur van het geloof is, die hier ook wordt ontdekt en weerlegd, namelijk dat deze is: te geloven dat men gerechtvaardigd is. Maar dat is zo niet, want de Apostel zegt in Gal. 2 vers 16 : „Wij hebben in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden.” Wij geloven dus, ten einde gerechtvaardigd te worden. Om te spreken gelijk de antinomianen, dat zou zeer daar opuitlopen, om zowel een algemene rechtvaardigmaking, als een algemene verlossing te drijven. Het is Gods goedertierenheid dat deze dwaling ontdekt is en dat wij Zijn waarheid hebben, die ons aanwijst dat het geloof de rechtvaardigmaking moet voorafgaan en vergezellen.

Uit een predicatie van Jac. Durham over Jes. 53: 11